

# De Eerste Zeven Dagen

Frank Boeijen

De eerste dag

Het is laat geworden vannacht  
Het Belgische uitgaansleven kent geen genade  
Ik heb enorm genoten  
En nu moet ik lijden  
Ik waagde zelfs te dansen  
Heel wat voor een zanger met een houten been  
En krakende gewrichten  
Ach wanneer zal mijn lichaam doen  
Wat mijn geest verlangt

Er spookt een lied door mijn hoofd  
Onbereikbaar en ongrijpbaar  
Vandaar die pijn  
Rustig aan vandaag

De tweede dag

De wereld draait door  
Het neerstortende vliegtuig  
Het voormalige Joegoslavië  
Het hongerende Somalië  
Bush contra Clinton  
De Oosteuropese mislukking et cetera et cetera  
Je kunt je kont ook niet keren  
Je let even niet op  
En het wordt weer een puinhoop  
Vandaag ben ik Atlas  
En krijg pijn aan mijn nek

Het spokende lied liet zijn gezicht even zien  
Lief en angstaanjagend tegelijkertijd  
Ik ben benieuwd

De derde dag

Vriendendag  
In het bijzonder lieve lieve Ger  
Uitgenodigd te komen eten  
Bij de bevriende restaurateur thuis  
Hoeveel gangen hoeveel flessen wijn  
Praten over het verleden  
Het onverwerkte verleden  
Het altijd aanwezige verleden  
Zo ver weg en zo dichtbij  
Een lach en een traan  
Onze vriendschap zal nooit vergaan  
Ben je voorzichtig als je naar huis rijdt  
Dag lieve jongen

De vierde dag

Het leven kan beeldschoon zijn  
Van tralalala tralalala  
Een heldere herfstmorgen  
Kastanjes zoeken

Onze zakken volgeladen  
Ha dat bittere witte schilletje  
Vuile nagels stroeve mond  
Samen met Tiny wandelen in het bos  
Praten over relaties  
Praten over praten  
Praten over angst  
Praten over geluk  
Dat onbereikbare weke geluk

Het spokende lied trok plotseling  
Een melodie aan

De vijfde dag

Altijd nog de zenuwen als ik in de auto stap  
En als een uit de hemel stortende druppel  
Afzak naar het zuiden  
Komt het omdat ik alleen rijd  
Bang ben dat ik het niet kan vinden  
De meter gaat altijd te ver naar rechts  
Kijk naar die slakken naast mij  
Here I come  
Vanavond zal ik proberen ieder lied  
Als een afzonderlijk hoofdstuk  
Uit het boek van het leven voor te dragen  
Achter het geluk achter de pijn  
Is een heldere plaats  
Zo helder als boven de sneeuwgrens  
Waar de zon schijnt  
Koud en warm  
Doorgeleefd doorgedacht doorgegaan  
Hart brak hart geheeld  
Verdergegaan met een gelijmd hart  
Maar het is soms wel verstomd stil  
Stemmingen wisselen met het uur  
Four seasons in one day  
Misschien brengt het spokende lied uitkomst  
I like the melody  
Een helende pijn een troostende loutering  
Een kamikaze-achtige gedrevenheid  
Alles willen doen alles willen vertellen  
Alles laten gebeuren zonder remmingen  
Tot bloedens toe

De zesde dag

Tot bloedens toe  
En nou is het afgelopen  
Nou wil ik het weten  
Waar gaat het over  
Wat zegt het  
Wat zal ik het laten zegen  
Onder controle altijd controle  
Tem het paard  
Spring erop en dwing het op de knieën  
Bezorgdheid verlatenheid angst  
Opluchting belofte sensualiteit  
Gelachen dat we hebben

Ik heb het spokende lied gevangen  
Hier op papier  
Hier in mijn stem

Met mijn woorden  
Vind ik het mooi  
Het was zo opdringerig

De zevende dag

Zondagmorgen muziek  
Kamerjas en pianomuziek van Beethoven  
De dove componist  
De kleurenblinde schilder  
De stomme zanger  
Vandaag naar het ziekenhuis  
Starende mensen in de hal  
Naar de grijze gangen ergens achter  
Ver weg in het ziekendoolhof van  
Begrijpende blikken en witte jassen  
Geen bloemen geen fruit  
Geen woorden geen gezicht  
Ik doe de deur open  
En kus hem op het voorhoofd  
Houd mijn hart vast  
Houd zijn hand vast  
Lezen gedicht  
Onsterfelijke gesprekken  
Rust berusting pijn  
En dan toch nog die glimlach  
Niet in zijn ogen  
Maar om zijn mond  
Marius de Mona Lisa  
De glimlach van Marius

Later in de hal met een denkbeeldige stengun  
Iedereen die staarde  
Overhoop geschoten